

høiere Grad, end det i Almindelighed er Tilfældet med Love, der angaae Fællesanliggender, idet der her ikke alene er Spørgsmaal om at give de Embedsmænd Tillæg, som staae umiddelbart under de Ministerier, der henhøre under Kongerigets særlige Anliggender, men der er ogsaa Spørgsmaal om de Bestillingsmænd og Embedsmænd, der henhøre under Ministerierne for Fællesanliggenderne, navnlig alle Toldembedsmændene og Postembedsmændene, hvoraf en stor Deel bestander sig i Hertugdømmerne, ligesom den ogsaa kommer til at gjælde med Hensyn til Embedsmænd, som staae under de Ministerier, der særligt ere anordnede for Hertugdømmernes Vedkommende. Jeg mener derfor, at der er særdeles Anledning til ubetinget at slutte sig til det af Minderretallet forelagte Forslag. Vi maae erindre os, hvorledes dette Forslag maa være fremkommen. Inden det er fremlagt her i Thinget, maa det antages at være bleven behandlet af det Geheime-Statsraad, og at man der er bleven enig om Loven, skøndt naturligtvis Ministrene for Danmarks Vedkommende kun have kunnet forpligte sig dertil under den Forudsætning, at Thinget gav sit Samtykke, men nu er det saa uheldigt, at kun Kongeriget har en saadan Repræsentation, der kan udtale sig om Loven, medens Hertugdømmerne ikke have en saadan; jeg mener derfor, at det er det, som Thinget fornemmelig skal tage Hensyn til, at det ikke benytter denne sin særegne Stilling til at indvirke paa Hertugdømmernes Vedkommende mere end høist nødvendigt. Væsentlige Forandringer i saadanne Love bør neppe foretages, uden at dertil ere særdeles paatrængende Grunde, men det er netop det, som forekommer mig ikke at være Tilfældet her. Dersom vi nu foretage Forandringer i denne Lov, saa vil Følgen deraf blive, at Ministrene for Danmarks Vedkommende atter i Geheimestatsraadet maae forelægge den til Vedtagelse ogsaa af Ministrene for Hertugdømmerne, men dette forekommer mig mindre heldigt, idet Rigsdagen derved kun yderligere vilde bidrage til at styrke den iøvrigt visnok ugrundede Anseelse, der jævnligen fra en vis Side reises mod den over, at den ogsaa vil influere paa Lovgivningen for Hertugdømmerne. Naastøvst vil man indvende, at

man kun udøver denne Indflydelse, forsaavidt det er et Fællesanliggende, og at det maa staae Lovgivningen for Hertugdømmerne aldeles frit for, med Hensyn til de Embedsmænd og Bestillingsmænd, som fortære under disse Hertugdømmers særlige Ministerier, at give en fra denne aldeles forskjellig Lov; Rigtigheden heraf skal jeg ikke benægte, men det vilde dog faae et høist besynderligt Udseende og i flere Henseender være lidet ønskeligt, dersom der skulde udkomme en forskjellig Lov om de egentlige danske Embedsmænd og dem, som ere fælles for hele Monarchiet, ligesom og for dem, der fortære under de Ministerier, der ere særlige for Hertugdømmerne. Det er af denne Grund, at jeg meget vil tilraade, at man slutter sig til det forelagte Lovudkast, da der tillige i Realiteten, som det forekommer mig, aldeles ikke er nogen afgjørende Grund til at afvige deraf. Der er endnu en Bemærkning, som jeg skal tillade mig at tilføie. Det er af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 4de Valgkreds (M. P. Bruun) anført, at hvis man gaaer ind paa Majoritetens Forslag, saa vil en stor Deel af de militære Embedsmænd, navnlig de yngre Officerer, erholde et dobbelt Dyrctidstillæg, idet de nemlig deels ville komme til at nyde godt af den Sum, der i dette Niemed er voteret igjennem Finantsloven, og dernæst ogsaa, forsaavidt de ere giste i ethvert Tilfælde, og forsaavidt de ere ugifte, dersom man antager Fleertallets Forslag, ville faae et yderligere Tillæg ifølge denne Lov; men det er mig dog ikke saa ganske klart, at dette virkelig kan blive Tilfældet, thi det heder i Lovudkastets § 8, at hvad der af de forskjellige Ministeriers Understøttelseskasse allerede maatte være bevilget i Anledning af Dyrctiden, kommer til Affortning i, hvad der efter nærværende Lov anvises, og det forekommer mig, at denne Paragraph maatte komme til Anvendelse i Tilfælde af, at der af den Krigsministeriet særligt tillagte Sum allerede maatte være tilflydt Officererne en særlig Understøttelse. Smidlertid er dette mig ikke saa ganske klart, og for at undgaae al Misforstaaelse, vilde det være ønskeligt, om den høitærede Finantsminister nærmere vilde udtale sig om, hvorvidt Lovens § 8 bør fortolkes udvidende, eller tages strengt efter selve Ordene.